

Obirsko Kmetija Štrugl

Na gorski kmetiji pri Štruglu na Obirskem živita Bredica Sadolšek in Bošti Božič. Kmetija obsega približno 5 hektarjev obdelovalnih površin, 60 hektarjev gozda ter 65 hektarjev naravovarstvenega območja v Kortah.

Pred nekaj leti jim je bilo kmetovanje edina dejavnost, sčasoma pa sta postala glavna prihodkovna stebra gozdarstvo in prodaja Bredičnih ročnih izdelkov in ukvarjanje s kmečkim turizmom. Bredica in Bošti ponujata dva apartmaja. Ker je Štruglova domačija v zelo mirnem kotičku Obriskega, izpolnjuje zahteve

gostov, ki predvsem iščejo prostor, kjer si lahko odpočijejo in za nekaj časa pozabijo naporen vsakdanjik. Medtem ko Bošti doma oskrbuje živino, Bredica dela v zdravilišču v Železni Kapli ter v lastni trgovini za ročno delo.

V zdravilišču imajo gostje možnost, da z Bredinim talentom za ročno delo in njeno pomočjo sami izdelajo svoje posebno ročno delo. Bredino življenje pa ni bilo vedno s soncem obsijano, kot 19-letno dekle se je poročila na Mikijevo domačijo v Lobniku pri Železni Kapli in tam možu pomagala voditi kmetijo.

Po hudi bolezni ji je leta 1982 mož Franči umrl in Bredica je z otrokoma Marjanom in Tatjano ostala sama. Tudi

pri Mikiju so se ukvarjali s kmečkim turizmom, povpraševanje pa je bilo tako veliko, da je Bredica goste začela voziti še k Štruglu.

Leta 1993, ko je starejši sin prevzel Mikijevo domačijo, se je Bredica skupaj z Damijanom, Boštijevim sinom, preselila na Štruglovo kmetijo. Lju-

sveča le ročnemu delu, tudi na področju kmetijstva je skozi leta nenehno obiskovala razne tečaje, kot npr. izobraževanje za projekt »Šola na kmetiji«, in bila poleg tega tudi aktivna voditeljica seminarjev za kmetice. Na Štruglovi domačiji izdeluje razne likerje, ki jih prodaja v svoji trgovini, pred krat-

bezen do ročnega dela je neka-ko v Prušnikovem sorodstvu. »Že moja teta in mati sta z vsem veseljem ustvarjale,« pravi Bredica. Čeprav se je Bredica izobrazila za zobozdravstvenega tehnika ter na Mikijevi domačiji oskrbovala otroka in živino, ji časa za ročno delo nikoli ni zmanjkalo. »V eni zimi sem spletla 65 jopičev,« ponosno pripoveduje Bredica.

Leta 1986 je Bredica v Železni Kapli odprla svojo trgovino z ročnimi deli, in čeprav že več kot 30 let vodi lastno obrt, ji novih idej ne zmanjka. Skozi leta so se pletenju in kvačkanju pridružili še klobučevanje, slikanje ter izdelava modnih in dekorativnih dodatkov. Bredica pa se ne po-

kim je začela tudi s pridelavo kozjega mleka. Za prihodnost si Bredica želi predvsem zdravja in da bi še dolgo ustvarjala. Pomembno se ji zdi, da bi tudi njen sin nadaljeval s kmetovanjem na Štruglovi kmetiji. Zato bo tudi pomembno, da se bo politika spremenila v smeri dobrega zastopstva predvsem gorskih kmetov, saj je delo na teh kmetijah najbolj trdo.

»Če bi bile gorske kmetije deležne močne podpore, tudi družbene, bi veselje do dela tam lahko spet raslo, in s tem tudi zadovoljstvo na kmetijah,« sta prepričana Bredica in Bošti.

**Olga Voglauer,
Katharina Pegrin,**

fotografija: Stefan Reichmann